

"zonderling getekend" voegde hij er aan toe.
Jammer genoeg hebben zijn eminente opvolgers sigilisten die
bewering overgenomen. Errare humanum, perseverare.....

-
- (1) Deze afbeeldingen zijn gereproduceerd in Vicomte DE
GHELLINCK-VAERNEWYCK : *Sceaux et Armoiries des Villes, Communes,
Echevinages, Châtellenies, Métiers et Seigneuries de la Flandre
ancienne et moderne* (1935) pp. 288-289.
- (2) Beschrijving in : Idem p. 288, die de beschrijving weergeeft van
DOUET d'ARCQ : Collection de sceaux n° 10731.

SCHEPENZEGEL VAN OOSTENDE - OP - TESTEREP

BESCHRIJVING : Rond zegel van 68 mm.

Margaretha van Constantinopel, graven van Vlaanderen
en Henegouwen, staande, met twee sleutels in de
rechterhand, en op de linkerhand een hallegebouw van
twee masten met wimpels voorzien.

LEGENDE : S(igillum) Scabinorum de Oestende Testrep.

OOSTENDE TIJDENS DE TWEEDE WERELDOORLOG

In verband met bovengenoemde bijdrage van dhr. A. VAN GEETERUYEN,
verschenen in "De Plate" nr. 9 Sept 1992, zou ik graag enkele
opmerkingen kenbaar maken.

1. De grote schuilmunker voor S-boten werd niet in het Visserijdok maar wel in het Zeewezendok gebouwd. Deze bunker werd in de namiddag van 8 september 1944 door een Duitse vernielingsploeg opgeblazen, nadat de eerste Canadezen dezelfde voormiddag reeds Oostende waren binnengetrokken.

2. De Canadese troepeneenheid, die Oostende bevrijdde behoorde, zoals de meesten weten, tot het "12th Manitoba-Dragoons". Ik weet niet of er enig verband bestond tussen deze troepen en het door de schrijver vermelde "Essex-Scottish Regiment".

Voor een niet Oostendenaar zijn deze kleine foutjes echter te vergeven.

Gerard VANDAMME

PRIESTER-LERAAR LODEWIJK VAN HAECKE EN OOSTENDE

door Raymond VANCRAEYNEST

Lodewijk VAN HAECKE werd geboren te Brugge - misschien heeft dat iets te betekenen - op 18 januari 1829. Hij werd te Brugge tot priester gewijd door Mgr. MALOU op 21 augustus 1853. Het minst dat van hem kan gezegd worden is dat hij een eigenaardig personage was, vol tegenstellingen: godsvruchtig, excentriek, onberekenbaar, wispelturig, welsprekend, zeer verstandig..... Verscheidene biografieën van hem zagen het licht. Zelf heeft hij veel publicaties op zijn naam staan, vooral in verband met bedevaartsoorden van Onze-Lieve-Vrouw en van de H. Godelieve, en over het Heilig Bloed van Brugge. Hij was trouwens gedurende 44 jaar kapelaan van de H. Bloedkapel (van 1864 tot 1908). Hij overleed te Brugge op 24 oktober 1912.

Als leraar aan het college van Oostende vertoefde hij hier van september 1856 tot mei 1862. Hij onderwees hier Frans, Engels en handelswetenschappen. Al van bij zijn aankomst liet hij zich opmerken door op de deur van zijn kamer te schrijven "Post hoc exsilium ostende", een woordspeling op de naam van de stad waar hij nu was aanbeland na heel wat omzwervingen, o.m. in Engeland. In 1859 nam hij hier het bestuur op van de Mariacongregatie en aan hem danken wij het bestaan van twee schriften waarin hij met een sierlijk handschrift verscheidene interessante zaken heeft neergepend over het ontstaan van de Congregatie, over de leden van de Raad, en over de personen die de collegekapel met schenkingen hebben bedacht.

Het liturgisch gewaad dat hij droeg tijdens het mislezen in de hoofdkerk en zijn al te weelderige haarbos brachten hem in opspraak bij de gelovigen, zodat de bisschop hem moest aanmanen niet langer uit de toon te vallen.

Op verschillende manieren moet de zee hem bijzonder aangesproken hebben. In juli 1859 vroeg hij aan de bisschop de toelating, op aanraden van zijn dokter, om zeebaden te mogen nemen. De bisschop, waarschijnlijk zeer verveeld met die vraag, liet hem weten dat er zeer ernstige redenen moeten aangevoerd worden om die toelating te verkrijgen. Hij kreeg ze niet, maar overleefde de weigering toch nog meer dan een halve eeuw !